

Matko, powiedz mi, proszę

Dlaczego ludzie tkwiąc w pustej przestrzeni,

Myśląc co będzie, a co się nie zmieni,

Głęboko cudzych losów żałują,

Nie bacząc, że rany swe solą posypują?

Matko, powiedz mi, proszę,

Dlaczego, gdy w nocy patrzę w głąb mroku,

Czując jak życie mija krok po kroku,

Umiem pamiętać, że z każdym świtem,

Promień nadziei wniknie w me życie?

Matko, powiedz mi, proszę,

Dlaczego nie każda kropla krwi wylana,

Wsiąkając w ziemię zostanie zapomniana?

I, że nie wszystko moc czasu zaciera.

I, że sława nigdy nie umiera.

Matko, powiedz mi, proszę.

Powiedz, bo muszę wiedzieć.

Opowiedz mi prawdę, która,

Spisana jest w gwiazdach na niebie.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Oblivia, dodano 09.02.2019 20:01

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.